

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCXLIX. ad annum DCLXXVI.

Parisiis, 1644

Epistola Adeodati Papae Ad Vniversos Episcopos Galliae. De priuilegio
quod concessum est abbati monasterii sancti Martini Turonensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15300

reis frumenta recondere. Intantum enim creuere hæc mala, vt ex ipsis pluuiis denuo legumina renascerentur, & ad maturitatem deuenirent, pro quo capti homines mirabantur. Fecit autem ordinationem vnã per mensem Decembris, presbyteros 14. diaconos duos, episcopos per diuersa loca * quadraginta sex. Qui etiam sepultus est * 43. ad beatum Petrum apostolum sub die v. Kalendas Iulias, & cessauit episcopatus menses quatuor, dies * quindecim. * 46.

NOTÆ.

Adeodatus ^a *Adeodatus.*] Anno 669. nona die mensis Aprilis in locum sancti Vitaliani subrogatus est Adeodatus natione Romanus, gratissimus omnibus. Huius temporibus Constantinopolis per biennium a Saracenis obsessa, tandem per tutelam Dei genitricis obsidione liberata fuit. Theoph. in annalibus.

Tempus ^b *Sedit annos quatuor, &c.*] Alia eaque verior lectio Anastasii, teste Baronio, habet annos septem, menses duos, dies decem & septem. Huic sententiæ subscribit Sigebertus in chronico, qui totidem annos Adeodato attribuit.

Clades ^c *Postmodum venientes Saraceni in Siciliam.*] Si epistola quæ sub nomine Vitaliani papæ ad monachos Siculos data extat supra vere esset Vitaliani, dicendum foret contra Anastasium hanc cladem Siciliae insulæ factam esse potius sub Vitaliano quam sub Adeodato.

EPISTOLA

ADEODATI PAPÆ

AD VNIVERSOS EPISCOPOS GALLIÆ.

De priuilegio quod concessum est abbati monasterii sancti Martini Turonensis.

Dilectissimis fratribus vniuersis episcopis in Gallia partibus commorantibus Adeodatus.

ÆQVITATIS nos admonet norma, quam apprime custodire præcipimur, vt canonica sanctorum patrum consulta, præsertim a beatissimis apostolicæ sedis præsulibus, prædecessoribus scilicet nostris, qui auctoritatem successionis ac vice sacratissimi apostolorum principis Petri per diligentem solertiam nacti sunt, quemadmodum statuta reperimus, intemerata atque illibata custodia conseruemus. Sed & quæque a fratribus nostris ec-

clesiarum episcopis pedisequa dumtaxat imitatione consulta & salubriter fuerunt ordinata, vtpote sancti apostolorum principis licet impares ministerio, firmanda simili ratione decernimus.

Qua ex re dum Ægircus religiosus presbyter & abbas monasterii S. Martini, in quo & venerabile corpus eius est situm, visendas ex desiderio veniens apostolicas confessiones & atria, nostris se repræsentaret obtutibus, commendationemque fratris nostri Crotberti Turonicæ ecclesiæ præfulis obtulisset; supplici voce precatus est, vt priuilegium apostolica auctoritate subnixū ob munitiōnem venerabilis monasterii, quod beatæ recordationis confessor Christi Martinus Turonensis ecclesiæ episcopus in Gallicanis partibus ad conuersorum salutem sui sacratissimi corporis consecratione decorauit, cui nunc præesse se perhibens scriptis ostenderit, ei concedere deberemus.

Parumper autem ambigimus, idcirco quod mos atque traditio sanctæ nostræ ecclesiæ plus non suppetat, a regimine episcopalis prouidentia religiosa loca secernere. Verum vbi & prædicti fratris nostri Crotberti Turonensis ecclesiæ præfulis monasticam libertatem, hoc est liberam dispensandi licentiã scripto concessam religiositate eius exemplaria proferente comperimus, in cuius volumine & aliorum per Gallicanam videlicet prouinciam constitutorum antistitum ad id consensum præbentium subscriptiones subter annexas inspeximus; nullatenus iam ex ortem rationis ac canonicæ regulæ tantorum episcoporum consonam sententiam fore perpendimus. Propterea & nos erga quod iidem fratres nostri reuerendissimi præsentis conferre prouiderunt, simili censura ex auctoritate profecto apostolorum principis, cui clauis ligandi atque soluendi conditor atque redemptor omnibus tribuit, identidem firmari concessimus: vt apostolica fulti auctoritate per priuilegii seriem nullas grauedines a quolibet episcoporum sub prætextu discussionis religiosus abbas vel monachi ibidem degentes sustineant: neque rursus hospitandi sibi apud eos licentiam vendicantes, dispendia his atque insolentias angariarū imponant: neque per occasionem regularis disciplinæ rimandæ atque seruandæ quaelibet impotent iniurias, sed liberam licentiam habere statuimus, sal-

ua profecto monachicarum regularum custodia, religioso abbate, quicumque pro tempore prærit, præfato venerabili monasterio, id procurante, ut erga quod præfata traditionis eius articulus continet, & ipse conseruare nitatur, & qui sub eius reguntur dispensatione solerter custodire commoneat, districteque compellat.

Reuerendissimo vero episcopo, in cuius parœcia memoratum venerabile monasterium, vel res eius ac possessiones constiterint, faciendæ tantum ordinationis ac promotionis sacerdotum atque Leuitarum, vel conficiendi chrisimatis sit tantum concessa licentia. Dispositionem autem venerabilis loci gerere, & conuersationem monachicam exquirere, religioso abbati, eiusque præposito, vel qui probatissimi in eodem monasterio fuerint (quod etiam præfati præfules consona sententia definierunt) decernimus.

Quisquis igitur quolibet tempore (quod nullatenus credimus) huius decretum priuilegii, quod auctoritate apostolica subnixi consentiendo firmauimus, in totum vel in partem temerare tentauerit, suæque præsumptionis audaciam digna emendatione minus correxerit, in perpetuum percellendum vel anathematizandum se nouerit, non solum tantorum sententia sacerdotum, sed etiam æquissimo condemnationis aculeo: quoniam violare pertinaciter visus est, quod salubriter conseruare debebat. Et ita quoque huius priuilegii sanctio firma & rata indiminate persistat atque permaneat. Erga quod & præcellentissimi totius Galliæ reges (ut scripto comperimus) ad reprimendas laicorum infestationes, edicto præmunire idem venerabile monasterium regali pietate dignati sunt. Bene valete, dilectissimi fratres.

NOTA IACOBI SIRMONDI
SOCIETATIS IESV.

* *Epistola.*] Collata fuit cum schedis Pithœanis, in quibus extat etiam Chrodoberti eiusdem episcopi Turonensis epistola de iudicio mulieris, quæ, postquam consecrata & professa castitatem Deo fuerat conseruare, adulterium perpetrarat.

CON-